

DECIZIA NR.69

Directia generală a finantelor publice Brasov, Biroul de solutionare a contestatiilor a fost sesizată de catre Direcția Controlului Fiscal Brașov privind soluționarea contestației depuse de catre SC. X SRL.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală din cadrul D.C.F. Brașov în Raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare .

Suma contestată se compune din:

- TVA de plată;
- dobânzi aferente TVA ;
- penalități aferente TVA;
- impozit pe profit;
- dobânzi aferente impozit pe profit;
- penalități aferente impozit pe profit.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art 176 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată.

Considerând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 174, 175 și 176 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, D.G.F.P.Brașov este investită să soluționeze contestația.

I SC. X SRL contestă măsurile stabilite de organul de inspecție fiscală din cadrul D.C.F.Brașov prin Raportul de inspecție fiscală și prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală și solicită restituirea sumei reprezentând TVA, impozit pe profit , dobânzi și penalități aferente , întrucât obligațiile stabilite suplimentar au fost achitate.

Petenta menționează în susținere faptul că în momentul în care se aproviziona cu marfă nu putea verifica autenticitatea facturilor fiscale pentru că acest lucru necesita timp îndelungat și urmărea doar ca acesta să fie însoțită de documente legale.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere , organele de inspectie fiscală din cadrul D.C.F.Brașov au stabilit în sarcina petentei TVA de plată , dobânzi aferente TVA , penalități aferente TVA , impozit pe profit , dobânzi și penalități aferente impozitului pe profit.

Inspecția fiscală a avut ca obiectiv verificarea modului de constituire , evidențiere și virare a obligațiilor fiscale la bugetul de stat în perioada 01.06.2000- 31.12.2004 , în baza prevederilor art. 102 alin 3 din O.G. nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală și a prevederilor pct. 102.4 lit. c și d din H.G. nr. 1050/2004 pentru aprobarea normelor de aplicare a Codului de procedură fiscală.

Verificarea TVA și a impozitului pe profit s-a efectuat ca urmare a adresei din 15.07.2004 a Gărzii Financiare Brașov , la care se anexează Nota de constatare din 15.07.2004 din care rezultă faptul că un nr. de 68 facturi fiscale înregistrate în evidența contabilă a SC. X SRL nu îndeplinesc condițiile pentru a putea fi considerate documente justificative în conformitate cu prevederile Legii 82/1991 legea contabilității, și cu art.6 din

H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiar contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora.

Urmare a verificării s-a constatat faptul că SC. X SRL Brașov a înregistrat în evidențele contabile un nr. de 68 facturi fiscale emise de diverși furnizori care în realitate s-au dovedit a fi fictivi , nefiind înregistrați în Registrul Comerțului și pe cale de consecință nu sunt luați în evidență ca plătitori de TVA, sau furnizori care nu au procurat facturile fiscale pe căile stabilite de normele legale.

Având în vedere constatările efectuate asupra celor 68 facturi fiscale , organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar impozite și taxe către bugetul de stat astfel:

A fost considerată ca nedeductibilă fiscal TVA aferentă facturilor fiscale care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ , potrivit prevederilor art. 19 lit.a), art. 25 pct. B , lit a) și lit b) din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată ; pct.10.6 lit g) din H.G. nr.401/2000 pentru aprobarea normelor de aplicare a O.U.G. nr.17/2000, art. 24 alin (1) lit a) , art.29 , pct.B lit a și lit. b) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată cu modificările și completările ulterioare, art. 62 alin (1) și alin (2) din H.G. nr. 598/2002 privind Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002.

Aferent TVA stabilit suplimentar , organul de inspecție fiscală , a calculat dobânzi de întârziere și penalități potrivit prevederilor art.13 din O.G. nr 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 12-16 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare , art. 114-116 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Organul de inspecție fiscală a considerat ca nedeductibilă fiscal cheltuiala înregistrată cu marfa aprovizionată pe bază de documente ce nu îndeplinesc calitatea de document justificativ î pentru care a stabilit suplimentar impozit pe profit potrivit art.4 din O.G. nr.70/1994 privind impozitul pe profit republicată și pct. 6 ali. (1) lit.m din H.G. NR. 402/2000 privind metodologia de calcul a impozitului pe profit.

Aferent impozitului pe profit stabilit suplimentar organul de inspecție fiscală a calculat dobânzi și penalități potrivit prevederilor art.13 din O.G. nr 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 12-16 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare , art. 114-116 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

III Având în vedere constatările organului de control, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

Perioada supusă verificării : 01.06.2001-31.12.2004.

Cauza supusă soluționării este daca D.G.F.P.Brașov se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care verificarea s-a efectuat ca urmare a adresei din 15.07.2004 a Gărzii Financiare Brașov în vederea soluționării dosarului penal înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Brașov , iar actul de control contestat a fost transmis organelor de cercetare penală.

În fapt , urmare adresei din 15.07.2004 a Gărzii Financiare Brașov a Notei de constatare din 15.07.2004, DCF Brașov a procedat la stabilirea în întregime a obligațiilor SC. X SRL întocmind Raportul de inspecție fiscală din 02.02.2005 și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală din 02.2005 prin care stabilește în sarcina petentei impozite și taxe datorate bugetului de stat . Cele două documente au fost înaintate Parchetului de pe lângă Judecătoria Brașov de către Garda Financiară cu adresa din 15.04.2005 în vederea soluționării cauzei pe latură penală, având în vedere că Nota de constatare din 15.07.2004 , ce a stat la baza verificării, a fost transmisă organelor de cercetare penală pentru începerea cercetărilor în ceea ce privește săvârșirea de

către administratorul societății a infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art.11 lit b din Legea 87/1994 , fiind deschis dosarul penal.

În drept art. 183 alin (1) lit . a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală precizează:

“ART. 183

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare consemnate prin raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere , contestate de petentă și stabilirea caracterului infracțional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea depusă judecății, organul de inspecție fiscală înaintând actul de control organelor de urmărire penală.

Ca urmare , organele administrativ jurisdicționale nu se pot pronunța pe fond înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritate de soluționare în speță o au organele penale care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei potrivit principiului de drept “ *penalul ține în loc civilul*” respectiv art. 22 din Codul de procedură penală republicat care în legătură cu autoritatea hotărârii penale în civil și efectele hotărârii civile în penal , precizează următoarele:

“ART. 22

Autoritatea hotărârii penale în civil și efectele hotărârii civile în penal

Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.

Hotărârea definitivă a instanței civile prin care a fost soluționată acțiunea civilă nu are autoritate de lucru judecat în fața organului de urmărire penală și a instanței penale, cu privire la existența faptei penale, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.”

Având în vedere cele precizate mai sus se reține faptul că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, D.G.F.P.Brașov nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care se suspendă soluționarea cauzei civile pentru suma reprezentând TVA, impozit pe profit, dobânzi și penalități aferente .

În funcție de soluția pronunțată pe latură penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu cele precizate în art. 183 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, care precizează:

“(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.183 și art.185 alin (4) din O.G..92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată se:

DECIDE

Suspendarea soluționării cauzei referitoare la suma reprezentând TVA, impozit pe profit, dobânzi și penalități aferente stabilite prin Decizia de impunere, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termenul prevăzut de Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ